

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/160/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120201422
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7120201422.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Maximovej a sudkýň JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Martina Kolesára v právnej veci navrhovateľky K. L., rod. L., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX E. - I., právne zastúpenej JUDr. Katarínou Babjakovou, advokátkou so sídlom Krivá 23, 040 01 Košice, proti Z. C., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/X, XXX XX Košice, právne zastúpenému Hagyar & Partners, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Vlčkova 8/A, 811 04 Bratislava, IČO: 51 473 208, o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, o odvolaní Z. proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo 17. apríla 2020, č. k. 35C/1/2020 - 151

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Priznáva navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania voči Mariánovi Benčovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým uznesením návrh zamietol (I) a žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorej výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia (II). Zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia vo výške 33 Eur na účet Okresného súdu Košice I do 3 dní od právoplatnosti uznesenia (III).

2. Súd prvej inštancie tak rozhodol o návrhu zo 4. februára 2020, ktorým sa Z. C. domáha zrušenia uznesenia Okresného súdu Košice I z 15. januára 2020, č. k. 35C/1/2020-46 o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým Z. C. uložil nepribližovať sa k navrhovateľke K. L., nar. XX.X.XXXX, a to na vzdialenosť menšiu než 20 metrov s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom konaní a v priestupkovom konaní, ako aj k maloletému K. L., nar. X.X.XXXX, a to na vzdialenosť menšiu než XX metrov. T. Z. C. poučil o možnosti podať žalobu vo veci samej, t.j. o žalobu o náhradu škody, resp. inej ujmy v súvislosti s nariadeným neodkladným opatrením, pričom žalovaný bude vystupovať v tomto konaní ako žalobca a navrhovateľka bude v tomto konaní vystupovať ako žalovaná. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 6. februára 2020 a vykonateľnosť 21. januára 2020. Svoj návrh na zrušenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia neboli nikdy splnené z dôvodu, že tvrdenia navrhovateľky uvedené v návrhu sa nezakladajú na pravde a rovnako ňou dôkazy predložené nie sú relevantné, aktuálne a neodrážajú skutočný stav veci. Navrhovateľka vytrháva veci z kontextu a predkladá súdom a iným inštitúciám dôkazy tak, aby rozhodovali v jej prospech, čím dochádza k nezvratnej ujme na právach otca - Z. C., ktorého sa matka snaží odtrhnúť od svojho maloletého syna Z.. Okresný súd Humenné uznesením z 30. januára 2019, č. k. 8P/6/2018-246 zveril maloletého syna Z. do osobnej starostlivosti matky, určil otcovi výživné, styk s otcom neupravil. Krajský súd v Prešove dal podnet Okresnému súdu Humenné na začatie konania o nariadenie neodkladného opatrenia vo veci úpravy styku maloletého Z. s otcom, ktoré stanovisko Okresný súd Humenné nerešpektoval a dňa 24.6.2019 vydal neodkladné opatrenie, ktorým zakázal

styk otca s maloletým. Toto uznesenie bolo zrušené Krajským súdom v Prešove uznesením z 10. septembra 2019, kedy odvolací súd okrem iného uviedol, že prvostupňovým súdom prijaté opatrenie o absolútnom zákaze otca so synom je neprimerané. Následne sa otec opätovným návrhom domáhal úpravy stretávania sa s maloletým, ktorý návrh Okresný súd Humenné uznesením zo 7. novembra 2019 zamietol s odôvodnením, že vo veci sa vedie rozsiahle dokazovanie, bez vykonania ktorého nie je možné zistiť skutočný stav veci a od rozhodnutia Krajského súdu v Prešove z 10. septembra 2019 nedošlo k takej zmene pomerov, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia. Na základe odvolania otca Krajský súd v Prešove uznesením z 19. decembra 2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť 3. januára 2020, zmenil uznesenie tak, že nariadil neodkladné opatrenie v tomto znení: I. Otec je oprávnený stretávať sa s mal. Michalom každý párný víkend v kalendárnom mesiaci od piatku od 16,00 hod. do nedele do 18,00 hod. II. Matka je povinná mal. na styk s otcom riadne pripraviť, odovzdať mu ho pred hlavným vchodom do nákupného centra AUPARK v Košiciach a otec je povinný maloletého po ukončení styku na tom istom mieste matke odovzdať. III. Matka je povinná informovať otca o všetkých podstatných náležitostiach maloletého, týkajúcich sa najmä zdravotného stavu a aktivít v predškolskom zariadení a to vždy k 15. dňu príslušného kalendárneho mesiaca elektronicky na emailovú adresu otca, ktorý je ju matke povinný oznámiť do 15 dní od vykonateľnosti tohto uznesenia. Matka vyššie uvedené rozhodnutie žiadnym spôsobom nerešpektuje, maloletého na styk otcovi nedáva, rovnako ho neinformuje o zdravotnom stave maloletého a preto otec podal návrh na výkon rozhodnutia. Je zrejmé, že navrhovateľka sa snaží výkonu rozhodnutia vyhnúť, nakoľko neexistuje dôvod na to, aby nedávala maloletého Z. alovanejmu na styk, preto sa domnieva, že navrhovateľka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia účelovo, keďže v prípade priblíženia sa žalovaného k maloletému by reálne nebolo možné vykonávať rozhodnutie o neodkladnom opatrení v časti úpravy styku otca s maloletým Z.. Navrhovateľka od začatia konania na súde prvej inštancie podáva na Z. C. trestné oznámenia, kde ho obviňuje zo sexuálneho zneužívania maloletého, bráni mu v styku s maloletým a manipuluje maloletého voči otcovi. S. na trestné konanie vedené OR PZ Humenné pod ČVS: ORP-604/1-VYS-HE-2018, dokazovanie v tejto veci a rozhodnutia tam vydané. Poukázal na protirečivosť vyjadrení navrhovateľky, jej snahu o získanie maloletého M.C. do osobnej starostlivosti za každú cenu a o zdiskreditovanie osoby Z. C.. V rámci tohto trestného konania bol vyšetrený aj duševný stav navrhovateľky, kedy znalec konštatoval, že navrhovateľka trpí schizoidnou poruchou osobnosti, čo sa u nej prejavuje určitým odklonom od reálneho života a paranoidnými predstavami, ktoré môžu mať podstatný vplyv na jej schopnosť správne vnímať a vypovedať v trestnom konaní o skutočnostiach, ktoré sú zamerané proti jej osobe. Táto porucha súvisí so schizofréniou prekonanou v roku 2003, ktorá bola preliečená len čiastočne. V uznesení o zastavení trestného stíhania sa uvádza, že navrhovateľka v dôsledku jej neliečenej psychickej choroby vyfabulovala nepravdivý skutok, zo spáchania ktorého obvinila Z. C.. Zo zabezpečených znaleckých posudkov z odboru psychológia jednoznačne vyplýva, že navrhovateľka má hraničnú poruchu osobnosti so sklonom ku konfabuláciám, skresľovaniu skutočnosti vo svoj prospech, je vzťahovačná, jej výpovede v trestnom konaní sú nedôveryhodné a vždy smerujú k dosiahnutiu svojho cieľa. Taktiež z nich vyplýva, že maloletý M.C. nejaví syndróm CSA, syndróm zneužívaného, ani syndróm CAN, syndróm týraného, zneužívaného a zanedbávaného dieťaťa. Navrhovateľka si celý skutok vymyslela. Konanie navrhovateľky po celý čas smeruje k tomu, aby otcovi zabránila v akomkoľvek styku s maloletým Michalom a dosiahla trvalé odlúčenie otca a maloletého, čím zo strany navrhovateľky dochádza k hrubému porušovaniu zákona o rodine, Ústavy SR, Dohovoru o právach dieťaťa a Listiny základných práv ľudských práva a slobôd. Čo sa týka matkou predložených lekárskeho správ a znaleckého posudku, tieto vychádzajú len zo subjektívnych a klamlivých tvrdení navrhovateľky. Za účelom trvalého odstrihnutia otca od maloletého Z., sa navrhovateľka neštlí neustále ťahať svoje deti po lekárskeho vyšetreniach, kde sú im vykonávané nepríjemné kolonoskopické vyšetrenia, resp. sú ťahaní po znalcoch kvôli chorému správaniu navrhovateľky. Poukázal na lekársku správu zo dňa 13.12.2019, vydanú pedopsychiatrom Z.. Q., kde je uvedené, že správanie dieťaťa nekorešponduje s jeho vyjadreniami. Citový vzťah medzi otcom a dieťaťom je pozitívne ladený. Podľa vyjadrení znalca je značne manipulovaný matkou. V závere bolo odporúčanie zveriť maloletého do starostlivosti otca. Navrhovateľkou predložený znalecký posudok MUDr. U. č. 51/2019 zo dňa 29.4.2019 je neaktuálny, pričom táto vydala nový znalecký posudok č. 68/2019, kde sú uvedené diametrálne odlišné skutočnosti, a to že u Z. C. sexuálny vývin, sexuálna orientácia, nadväzovanie partnerských vzťahov, aj jeho sexuálne správanie sú bez znakov deformácií či významných odklonov od normy svedčiacich pre deviáciu. Poukázal aj na znalecký posudok MUDr. G.P., z ktorého vyplýva, že v prípade matky maloletého dochádza k situáciám, kedy svoje maloleté dieťa „využíva ako nástroj“ k riešeniu problémov so svojim bývalým partnerom. Maloletý Z. je zvýšene ovplyvnený svojou matkou proti druhému rodičovi. Ide o ovplyvnenie v smere priameho návodu k výpovedi, tiež v zmysle prevzatia jej postojov a emočného ladenia maloletým. Maloletý Z. má s otcom

vyvinutý silný vzájomný citový vzťah. T. Z. C. tvrdí, že lekárske správy o napadnutí navrhovateľky Z. C. sa nezakladajú na pravde. Z. C. podal na navrhovateľku trestné oznámenie za trestný čin krivého obvinenia ako aj za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia.

2.1 . Súd prvej inštancie vychádzajúc z listinných materiálov nachádzajúcich sa v spise rozhodol o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia podľa ustanovení § 334, § 339 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), poukázal na teoretické východiská, z ktorých pri rozhodovaní vychádzal, pričom dospel k záveru, že nie sú dôvody na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia z 15. januára 2020, č. k. 35C/1/2020-46. Dôkazy predložené Z. C. v jeho návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia sa týkajú maloletého Z. L., pričom však súdom nariadené neodkladné opatrenie sa vzťahuje k osobe navrhovateľky a jej syna K. L. (ktorý nie je biologickým synom Z. C.). H., Z. C. vo svojom návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia nielenže nepredložil žiaden dôkaz, ale ani len netvrdí, že z jeho strany nedochádza k fyzickým, či psychickým útokom na dotknuté osoby, t.j. navrhovateľku a jej syna K. L., len stroho uvádza, že navrhovateľka klame a v návrhu uviedla nepravdy, či skutočnosti vytrhnuté z kontextu. Celý návrh na zrušenie neodkladného opatrenia však odkazuje na skutočnosti týkajúce sa jeho biologického syna Z. L., o ktorom však súd v tomto konaní nerozhodoval. Na prejednanie akýchkoľvek vecí týkajúcich sa maloletého Z. L. nie je oprávnený súd v konaní sp. zn. 35C/1/2020, ale jedine súd príslušný na konanie o úpravu práv a povinností k maloletému Z. L..

2.2. V prípade, ak zákaz priblíženia k osobe navrhovateľky spôsobuje problémy pri styku otca s maloletým Z. Cichým, Z. C. sa má domáhať úpravy spôsobu styku či spôsobu odovzdávania dieťaťa bez toho, aby bola potrebná súčinnosť matky, a to napríklad aj prostredníctvom inej tretej osoby. Uvedená skutočnosť však ešte neznamená, že je tu dôvod na zrušenie neodkladného opatrenia ohľadom zákazu priblíženia sa Z. C. k osobe navrhovateľky a jej syna K. L.. Prvoinštančný súd opätovne uviedol, že takúto zmenu úpravy styku Z. C. s maloletým Z. L. nie je oprávnený riešiť v tomto konaní.

2.3. Súd prvej inštancie poukázal na obsah znaleckých posudkov predložených navrhovateľkou, týkajúcich sa maloletého K. L., a to najmä na obsah znaleckého posudku MUDr. U. č. 51/2019, z ktorého je zrejmé, že maloletý má výrazne negatívny vzťah k osobe Z. C., tento vzťah je vytesnený, teda potlačený a negatívne prežívaný. Maloletý sa vyhýba opisu podozrivého (rozumej Z. C.), v stručnosti ho označuje ako zlého, ubližujúceho, konajúceho zlé veci, ako osobu, ktorú nemá rád, nechce ju mať vo svojej blízkosti, pričom je tu pravdepodobný strach z tejto osoby. Z. C. vo svojom návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia tieto skutočnosti nijako nekomentoval, nevyvrátil a nerozporoval a už len z tohto dôvodu nemožno návrhu na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia vyhovieť. Súd prvej inštancie poukázal aj na skutočnosť, že znalkyňa MUDr. U. sa vo svojom prvom posudku zaoberala aj otázkou ľži skóre u maloletého Sebastiána, kedy konštatovala, že všeobecná vierohodnosť u maloletého sa javí štandardná bez oslabenia. Skutočnosti uvádzané maloletým sa pravdepodobne zakladajú na skutočne prežitých udalostiach a nemajú znaky vyprodukovanej fantázie. U mal. K. nezistila zvýšené, teda forenzne významné sklony k ľživosti a skresľovaniu prežitého, nezistila znaky svedčiace pre oslabenie jeho vierohodnosti. Vierohodnosť maloletého hodnotila ako zachovalú. Žalovaným označený výňatok z ďalšieho znaleckého posudku MUDr. U. č. 68/2019 vypovedá len o sexuálnej orientácii Z. C. a jeho sexuálnom správaní bez znakov deformácií či významných odklonov od normy svedčiacich pre deviáciu. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-604/1-VYS-HE-2018 a z obsahu vyššie citovaného znaleckého posudku (č.l. 190 vyš. spisu) súd prvej inštancie zistil, že vzťah Z. C. k maloletému K. L. je málo citovo sýtený, skôr indiferentný, bez jasného pozitívneho či negatívneho ladenia. Uvedený znalecký posudok však nevypovedá o zmene postoja maloletého K. L. k Z. C., pre ktorý by bolo dôvodné konštatovať takú výraznú zmenu pomerov a odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie vo vzťahu k maloletému K. L. nariadené a preto súd prvej inštancie v záujme dieťaťa a jeho ochrane aj pred psychickým stresom z možného stretnutia s Z. C. nariadené neodkladné opatrenie ponechal v platnosti. Taktiež skutočnosť o zastavení trestného stíhania ohľadom podozrenia zo zločinu sexuálneho zneužívania na maloletom K. L. ešte neznamená takú zmenu okolností, resp. odpadnutie dôvodov nariadenia neodkladného opatrenia, nakoľko uvedená skutočnosť bola súdu prvej inštancie známa už pri nariaďovaní neodkladného opatrenia. Čo sa týka navrhovateľky, Z. C. okrem tvrdenia, že navrhovateľka klame, sa nijako nevyjadril a nerozporoval ani základnú okolnosť, pre ktorú bolo neodkladné opatrenie nariadené, a to, že Z. C. ohrozuje jej fyzické aj psychické zdravie. I keď v znaleckom dokazovaní, označenom Z. C., bola navrhovateľka označená ako osoba so psychoidnou poruchou so sklonom ku konfabulácii a nereálnym predstavám o skutočnom stave veci, len z uvedeného dôvodu jej nemožno odoprieť ochranu v podobe nariadeného neodkladného opatrenia. V tomto smere

súd vychádzal aj z obsahu pripojeného vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-604/1-VYS-HE-2018, kedy z výpovedí navrhovateľky a Z. C. pred orgánmi činnými v trestnom konaní je zrejmé, že ich vzťahy sú hlboko narušené, títo spolu nevedia normálne komunikovať, navzájom sa obviňujú, Z. C. nadáva navrhovateľke do magorov a vyhráža sa jej (napr. čl. 23 vyš. spisu). Podľa názoru súdu prvej inštancie neboli splnené podmienky na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia, keď zároveň konštatoval, že v čase nariadenia neodkladného opatrenia boli splnené podmienky na jeho nariadenie a zároveň od tej doby nedošlo k odpadnutiu dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Preto návrh Z. C. na zrušenie neodkladného opatrenia zamietol.

2.4. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil podľa § 262 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a plne úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorej výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia. Zároveň rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok z návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia v súlade s ust. § 2 ods. 1 písm. a), § 5 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1 a Položky 1 písm. c) prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

3. Uznesenie napadol v zákonnej lehote odvolaním Z. C. s návrhom, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil, návrhu vyhovel a priznal mu plnú náhradu trov konania. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP s návrhom, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil, návrhu vyhovel a priznal Z. C. plnú náhradu trov konania. Poukázal na obsah svojho podania zo 4. februára 2020 (č. l. 79 a nasl. spisu, poznámka odvolacieho súdu), ktorým sa domáhal, aby súd zrušil neodkladné opatrenie Okresného súdu Košice I z 15. januára 2020, sp. zn. 35C/1/2020, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie (viď bod 2 tohto uznesenia). S rozhodnutím i odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie sa nestotožňuje (osobitne zdôraznil body 24, 27, 29 a 30 napadnutého uznesenia) a trvá na tom, že podmienky pre vydanie neodkladného opatrenia nikdy neboli splnené. Výklad súdu prvej inštancie, že k zrušeniu neodkladného opatrenia môže dôjsť, iba keď odpadnú dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené (bod 24 uznesenia) odvolateľ považuje za mylný, nakoľko aj z komentovaného znenia Civilného sporového poriadku (Veľké Komentáre, Števček - Ficová - Baricová - Mesiarkinová - Bajánková - Tomašovič a kol, Civilný sporový poriadok, C.H.Beck 2016, str. 334-335) vyplýva, že „Vzhľadom na skutočnosť, že pri nariadení neodkladného opatrenia vychádza súd iba z osvedčených skutočností, možno ho v zmysle § 334 CSP zrušiť aj z toho dôvodu, že v konaní sa následne na základe riadneho dokazovania preukázalo nesplnenie zákonných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia. Aj procesné dokázanie toho, že neodkladné opatrenie nemalo byť nikdy nariadené, možno z daného hľadiska považované za odpadnutie dôvodov sui generis.“ Dôvodom zrušenia predbežného opatrenia podľa ustanovenia § 77 ods. 2 OSP (pozn. teraz § 334 CSP) je, že pominú dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené. Táto formulácia postihuje predovšetkým tie prípady, kedy došlo k zmene pomerov, čo má za následok, že predbežné opatrenie už nie je nutné ani účelné. K zmene pomerov súd musí prihliadnuť a vyvodiť potrebný záver. Predbežné opatrenie možno však zrušiť aj vtedy, ak sa dodatočne zistí, že predpokladané dôvody dané nie sú. Nie je totiž vylúčené, že neskôr, alebo tiež pri vykonávaní dôkazov vo veci samej súd zistí, že predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia neboli dané (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. júna 2011, sp. zn. 4 M Cdo 5/2011). Odvolateľ má za to, že súd sa nedostatočne vysporiadal so skutkovým stavom a dôkazovým materiálom, ktorý ku svojmu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia predložila navrhovateľka a ktorý následne k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia priložil Z. C.. Tvrdí, že navrhovateľka žiadnym spôsobom vo svojom návrhu neosvedčila, že ju a jej syna K. L., Z. C. reálne psychicky alebo fyzicky týra. V odvolaní poukázal na odôvodnenie rozhodnutia Okresného súdu Košice I o nariadení neodkladného opatrenia, v ktorom prvoinštančný súd považoval za osvedčené skutočnosti, odôvodňujúce výrazné ohrozovanie fyzického a psychického zdravia navrhovateľky a jej detí Mariánom C. (záujem žalovaného stretávať sa s deťmi žalobkyne aj napriek podozreniu zo sexuálneho zneužívania; žalovaný žalobkyňu ohrozoval, bil, páchal na nej fyzické i psychické násilie; lekárske správy a znalecký posudok, z ktorých je podľa súdu nesporné podozrenie zo sexuálneho zneužívania oboch maloletých detí), pričom práve s ohľadom na uvedené závery súdu predložil Z. C. k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia viacero dôkazov preukazujúcich opak. Tieto dôkazy však pre súd prvej inštancie neboli dostatočné, nakoľko sa týkajú Z. L., pričom neodkladné opatrenie sa týka navrhovateľky a jej syna K. L.. Odvolateľ nesúhlasí ani s názorom súdu prvej inštancie, že Z. C. k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia nepredložil žiadny dôkaz, že z jeho strany nedochádza k fyzickým či psychickým útokom na dotknuté osoby, t.j. navrhovateľku a jej syna K. L. V., že tvrdenie Z. C. reflektuje na jeho údajné konanie voči navrhovateľke a K. L. (fyzické a psychické týranie), a to tak, že tieto tvrdenia

neguje, tzn. že sa s nimi nestotožňuje. Tvrdí, že žiadnym spôsobom fyzicky ani psychicky netýral ani netýra navrhovateľku, ani jej syna K. L.. Odvolateľ zdôraznil, že nemá akýkoľvek dôvod mať záujem na stretávaní alebo akejkoľvek inej forme kontaktu so K. L., nakoľko to nie je jeho dieťa a rovnako nemá akýkoľvek záujem na stretávaní alebo akejkoľvek inej forme kontaktu s navrhovateľkou, s výnimkou úkonov súvisiacich s ich spoločným synom Z. L.. Z. C. sa nestretáva so K. L. a tohto ani žiadnym spôsobom nekontaktuje, pričom navrhovateľka nepredložila žiaden relevantný dôkaz, ktorý by uvedené konanie Z. Benču preukazoval. Z. C. naposledy videl K. L. asi v roku 2018. Rovnako navrhovateľka nepredložila žiaden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval uvedené konanie zo strany odvolateľa voči jej osobe. Potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydľia zo 6. októbra 2017 podľa názoru odvolateľa žiadnym spôsobom nepreukazuje fyzické alebo psychické týranie zo strany Z. C. voči navrhovateľke. Podľa názoru odvolateľa lekárska správa zo dňa 03.02.2019, v ktorej je uvedené, že navrhovateľka bola napadnutá bývalým druhom, záznam o poskytnutí lekárskej prvej pomoci zo dňa 08.12.2018, v ktorom sa uvádza „včera pobitá bývalým partnerom“, žiadnym spôsobom nepreukazujú fyzické alebo psychické týranie zo strany Z. C. voči navrhovateľke. Je to subjektívne tvrdenie navrhovateľky uvedené ošetrujúcemu lekárovi, ktorý do lekárskej správy uvedie to, čo mu pacient povie. Rovnako nie je možné žiadnym spôsobom vyhodnotiť, že sa uvedené týka Z. C.. Ani lekárska správa z psychiatrie z 8. januára 2020 žiadnym spôsobom nepreukazuje fyzické alebo psychické týranie navrhovateľky zo strany Z. C., v tejto správe je však podľa názoru odvolateľa uvedená iná dôležitá skutočnosť, a to tá, že navrhovateľke psychiatricka Z. U. B. predpísala liek s názvom Trittico [viď časť lekárskej správy „Medikamentózna liečba: 08.01.2020: Trittico Ac 150 tbl mod 60x150 mg (blis.PVC/Al, No: 1, DS: 1/3 tbl. na noc)]. Po lustrácii (príbalový leták Trittico Ac) odvolateľ zistil, že medikament Trittico je antidepresívum so sedatívnymi účinkami určený na stavy úzkosti, pocity napätia, nepokoja, poruchy spánku a sexuálne funkcie. V prípade, ak človek trpí schizofréniou alebo inými psychickými poruchami, pri užívaní tohto lieku môže dôjsť k zhoršeniu príznakov ochorenia. Paranoidné (vzťahovačné, podozrievavé) myšlienky môžu byť silnejšie. Trittico zosilňuje účinky alkoholu. Užívanie lieku Trittico môže spôsobovať vedľajšie účinky. Počas liečby liekom Trittico alebo v krátkom čase po ukončení liečby sa hlásili prípady samovražedných myšlienok alebo samovražedného správania. Ďalšími vedľajšími účinkami sú stavy zmätenosti, nespavosť, dezorientácia, mánia, úzkosť, nervozita, nepokoj príležitostne vedie až k delíriu, preludy, agresívne reakcie, halucinácie, nočné mory, znížené libido (pohlavná túžba), abstinenčné príznaky. Zdôraznil, že navrhovateľke bola v minulosti diagnostikovaná schizofrénia, pričom doposiaľ má s týmto ochorením navrhovateľka problém. Rovnako navrhovateľka v minulosti (a možno aj v súčasnosti) užívala vo veľkej miere alkohol a bola závislá na drogách. Nakoľko zo strany navrhovateľky voči osobe Mariána Benču dochádza k uskutočňovaniu viacerých úkonov, v ktorých o ňom tvrdí, že je násilník, sexuálne zneužíva maloleté osoby, atď. (či už trestné oznámenia alebo vyjadrenia a návrhy v civilných konaniach), pričom sa preukázala ich následná nepravdivosť, odvolateľ sa obáva, že užívanie silných antidepresív so širokou škálou vedľajších účinkov, môže mať nepriaznivý vplyv na celkový zdravotný stav navrhovateľky a jej konanie. Zároveň je otáznave, aké ďalšie lieky navrhovateľka užíva a či tiež nemajú vplyv na jej správanie. Poukazovanie súdu na vyšetrovací spis ČVS: ORP-604/1-VYS-HE-2018 len v časti výpovede Mariána C. a navrhovateľky, z ktorého má vyplývať, že sa strany navzájom obviňujú, že Z. C. nadáva navrhovateľke do magorov a vyhráža sa jej (napr. č.l. 23 vyš. spisu) žiadnym spôsobom nepreukazujú fyzické alebo psychické týranie zo strany Z. C. voči navrhovateľke. Predmetom tohto konania bolo trestné oznámenie navrhovateľky na Z. C., týkajúce sa týrania blízkej a zverenej osoby (mal. Michala L.), ktorého záver bol jednoznačný - skutok sa nestal. Odvolateľovi teda nie je jasné, akým spôsobom má výňatok výpovede z tohto spisu preukazovať psychické alebo fyzické týranie Z. C. voči navrhovateľke. F. správa týkajúca sa osoby K. L. zo dňa XX.XX.XXXX hovorí o pozastavení styku detí s otcom; Z. C. však nie je otcom K. L.. Q. táto správa vychádza len z tvrdení žalobkyne, pričom jej závery sú len v hladine domnienok a žiadnych reálnych dôkazov, ktoré by preukazovali tvrdenia Z. Q.. Závery tejto správy sa môžu vzťahovať na akúkoľvek osobu, ktorá mohla spôsobiť negatívne zážitky K. L., avšak navrhovateľka udávaním subjektívnych tvrdení stavia do roviny zodpovedného za stav K. L., Z. C.. Odvolateľ ďalej uviedol, že aj v lekárskej správe zo dňa 10.01.2020, v ktorej sa uvádza, že Sebastián L. bol zneužívaný otčimom do veku 2,5 roka a že K. L. je po traumatickej skúsenosti (sex. zneužívanie otčimom) sú opätovne zapísané údaje na základe tvrdení navrhovateľky, keďže pediatrický gastroenterológ by to tam sám od seba neuviedol. Zároveň odvolateľ uviedol, že v tom čase (10.01.2020) už bolo dávno v trestných konaniach preukázané, že v čase, keď malo k údajnému sexuálnemu zneužívaniu Sebastiana L. zo strany žalovaného dochádzať a čomu mala byť navrhovateľka prítomná, to navrhovateľka orgánom činným v trestnom konaní neoznamovala a začala tak konať až keď sa začalo na Okresnom súde Humenné konanie, týkajúce sa maloletého Z. L.. Z uvedeného je zrejmé, že matka udáva klamlivé tvrdenia lekárom, ktorí ich uvádzajú do lekárskeho správ a následne

tieto správy používa v konaniach voči otcovi. Poukázal aj na lekársku správu, týkajúcu sa osoby K. L. zo dňa 07.01.2020, v ktorej sa uvádza, že dľa udania matky napadnutý známou osobou..., pričom podľa názoru odvolateľa predmetná správa žiadnym spôsobom nepreukazuje akékoľvek fyzické alebo psychické týranie K. L. Z. C.. Navrhovateľka sa stretáva s neurčitým okruhom osôb, pričom mnohokrát sú v jej prítomnosti aj jej deti. Je teda možné, že navrhovateľka pri stretnutí s niektorým zo svojich známych mala so sebou aj K. L., tento zbil jej syna a následne ho navrhovateľka vzala k lekárovi, len aby mala ďalšiu neurčitú lekársku správu, ktorú by mohla použiť voči Z. C.. R. známa osoba je značne neurčitá a vôbec nemusí znamenať, že išlo o osobu Z. C.. T. zdôrazňuje, že s maloletým K. L. nie je v absolútne žiadnom kontakte odkedy s navrhovateľkou nežije v spoločnej domácnosti a zároveň od roku 2018 sa s maloletým nestretol, a teda mu nemohol uvedené spôsobiť. V roku 2020 prišiel do priameho kontaktu s navrhovateľkou iba raz a to počas stretnutia s jeho synom Z. L. v centre DORKA, ktoré sa uskutočnilo 13.02.2020 v trvaní jednej hodiny a za prítomnosti ďalších osôb. K uvedeným vyšetreniam K. L. zo dňa XX.XX.XXXX a 10.01.2020 a k psychiatrickému vyšetreniu navrhovateľky dňa 08.01.2020 došlo len pár dní po tom, čo nadobudlo právoplatnosť uznesenie Krajského súdu v Prešove z 19. decembra 2019, sp. zn. 21CoP/192/2019-808, ktorým zmenil uznesenie Okresného súdu Humenné zo 7. novembra 2019, sp. zn. 8P/6/2018-695 tak, že nariadil neodkladné opatrenie, podľa ktorého je otec oprávnený stretávať sa s mal. Michalom. Ďalej odvolateľ uviedol, že predložil dôkazy preukazujúce účelové konanie navrhovateľky voči jeho osobe so snahou o jeho zdiskreditovanie, pričom jeho tvrdenia sú podporené aj závermi vyšetrovania v trestnom konaní ČVS: ORP-604/1- VYS-HE- 2018, kde z uznesenia o zastavení trestného stíhania na str. 6 „z výpovedí samotnej oznamovateľky Slávy L. vyplýva, že táto si protirečí, jej výpovede sú zjavne tendenčné, nakoľko v nich spomína na jednej strane, že malo dôjsť k sexuálnemu zneužívaniu jej synov, mal. S.C. a mal. M.C., kde obe tieto zneužitia sú situované do obdobia zhruba tretieho roku veku jedného aj druhého dieťaťa, sexuálnemu zneužívaniu dcéry jej bývalého priateľa mal. N.N., kde takémuto zneužívaniu mala byť dlhodobo prítomná a neoznamovala to ani pritom ako zistila, ani pri odchode od svojho priateľa Z. C., oznámila to až v priebehu konania o určení práv a povinností k mal M.C. prebiehajúcim na Okresnom súde v Humennom, čím je tu preukázateľná zjavná účelovosť jej tvrdení, ktoré používa na dosiahnutie cieľa, pričom zároveň uvádzala, že zo strany jej priateľa Z. C. počas ich spolužitia nedochádzalo k protiprávnemu konaniu voči ich spoločnému synovi mal. M.C., teda nedochádzalo ani k týraniu, ani sexuálnemu zneužívaniu, čo jednoznačne evokuje záver, že k takémuto konaniu nedochádza ani v súčasnosti.....“. Na str. 6 uznesenia o zastavení trestného stíhania sa uvádza, „...kde z takto získaných dôkazových materiálov jednoznačne vyplýva, že podozrenie z týrania detí mal. M.C. a mal. S.C. je len okrajovo spomínané v trestnom oznámení Slávy L., ktorá v priebehu vyšetrovania prípadu tieto podozrenia rozvinula a rozšírila aj na podozrenie zo sexuálneho zneužívania, čo poukazuje na jej snahu o získanie mal. M.C. do osobnej starostlivosti za každú cenu a na vyhrotenie boja o dieťa za použitia zdiskreditovania svojho bývalého priateľa Z. C., ktorý jej svojim konfrontačným prístupom dosiahnutie cieľa zjavne sťažuje“. Poukazuje aj na ďalšie údaje v predmetnom uznesení, z ktorých vyplýva, že skutok sa nestal. Ak súdu nestačia ani takéto evidentné dôkazy, poukazuje tiež na tzv. „negatívnu dôkaznú teóriu, z ktorej vyplýva, že od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti (negatívnu skutočnosť - niečo čo sa nestalo, čo neexistuje). Odvolateľ ďalej poukazuje na uznesenie Okresného súdu Košice I z 20. februára 2020, sp. zn. 11P/14/2020, ktoré sa týkalo aj návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil otcovi povinnosť nepribližovať s k mal. Michalovi L., vychádzajúceho z rovnakého návrhu matky a rovnakých dôkazov ako v tomto konaní. Do tohto konania však otec stihol súdu zaslať svoje vyjadrenie a predložiť rovnaké dôkazy, aké predložil do tohto konania, pričom v tomto prípade súd bude 46 odôvodnenia uznesenia sp. zn. 11P/14/2020 dospieť k záveru, že neboli ku dňu rozhodnutia splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko matka a otec neosvedčili naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu nariadením neodkladného opatrenia a to zverením maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti otca a zákazu styku otca s maloletým dieťaťom Z. L.. Odvolateľ zdôraznil, že navrhovateľka podala na Mariána C. niekoľko trestných oznámení, v ktorých ho obvinila zo sexuálneho zneužívania, pozbavovania osobnej slobody, marenia výkonu úradného rozhodnutia, týrania blízkej a zverenej osoby a pod., pričom tieto konania boli buď odmietnuté alebo zastavené, nakoľko sa skutok nestal. Predmetné rozhodnutia sú súčasťou trestného spisu ORPZ v Humennom, Odbor kriminálnej polície, č. k. ČVS: ORP-604/1-VYS-HE-2018, v rámci ktorého bol vyšetrený duševný stav matky znalcom z odboru psychiatria, z ktorého vyplýva, že K. L. trpí schizoidnou poruchou osobnosti. Z. C. v odvolaní zdôraznil, že k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia doložil tiež uznesenie vyšetrovateľa OR PZ Prešov, odbor kriminálnej polície, sp. zn. ČVS: ORP-1276/2-VYS-PO-2019 zo dňa 29.01.2020, ktorým bolo voči navrhovateľke začaté trestné stíhanie pre zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona, ako aj upovedomenie zo dňa

02.02.2020 o začatí trestného stíhania OR PZ v Košiciach ČVS: ORP-32/2-VYS-KE-2020 začaté voči navrhovateľke za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, v ktorom bolo voči matke vznesené obvinenie. K vyjadreniu navrhovateľky k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia odvolateľ uviedol, že tvrdenia navrhovateľky v rámci tohto podania zneagoval a preukázal, že podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia splnené nikdy neboli. Opakovane zdôraznil, že ho ako navrhovateľka, tak Sebastián L., ako osoby žiadnym spôsobom nezaujímajú, netýra ich fyzicky ani psychicky a nesnaží sa k nim približovať, nakoľko na to nemá dôvod. Práve naopak, v súčasnosti je to práve navrhovateľka, ktorá sa otcovi vyhráža prostredníctvom tretích osôb a zastrašuje ho, pričom má otec obavu o svoje zdravie a život. Otec odvolaciemu súdu prikladá ako dôkaz komunikáciu na messengeri, kde osoba spätá s navrhovateľkou mu uvádza, že „už začala vojna“, „máš co si cel“, „no len aby este nevíes skim mas tu cest“, „Oo bojis sa co ty hajzel jeden“, „A naposledy sa ta pitam chces velmy ci len trosku“, „A nikto sa ti nevíhraza ja zvíknem konat“ a pod. Navrhovateľku kontaktuje odvolateľ len za účelom úkonov súvisiacich s ich maloletým synom Michalom L.. Súdu prvej inštancie tiež vytýka, že pri vydaní neodkladného opatrenia žiadnym spôsobom neskúmal, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia Z. C. ako povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, k čomu v tomto prípade bezpochyby došlo vo vzťahu k jeho právu na styk k mal. Z. L., keďže zákazom priblíženia sa k navrhovateľke táto uvedený stav využíva ako dôvod na neodovzdanie mal. Z. L. otcovi. Ak by navrhovateľka reálne mala strach z akéhokoľvek fyzického alebo psychického násillia zo strany Z. C., návrh na nariadenie takéhoto neodkladného opatrenia by podala už dávno. Odvolateľ sa rovnako nemôže stotožniť so záverom súdu uvedeným v bode 28 uznesenia, kde súd uvádza, že v prípade, ak zákaz priblíženia k osobe navrhovateľky spôsobuje problémy pri styku otca s maloletým Z. L., Z. C. sa má domáhať úpravy spôsobu styku či spôsobu odovzdania dieťaťa bez toho, aby bola potrebná súčinnosť matky, a to napríklad aj prostredníctvom inej tretej osoby. Uvedeným tvrdením de facto súd nepriamo podporuje navrhovateľku ako matku a v zásade nútiť otca podávať ďalšie návrhy na ochranu jeho základných práv, čo odvolateľ považuje za flagrantné porušovanie kompetencií súdu. Za nedostatok tiež odvolateľ považuje nedostatočné odôvodnenie uznesenia prvoinštančným súdom, čím došlo k porušeniu práva odvolateľa na spravodlivý proces (III. ÚS 328/05, III. ÚS 116/06, III. ÚS 107/07).

4. V písomnom vyjadrení k odvolaniu Z. C. navrhovateľka uviedla, že odvolateľ okrem iného uvádza tie isté skutočnosti, ktoré boli obsahom ním podaného návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia. V o zamietnutí návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia považuje v celom rozsahu za správne a jeho odôvodnenie za úplné a vyčerpávajúce, takže napadnuté uznesenie je zároveň aj zrozumiteľné a preskúmateľné. Navyše súd prvej inštancie veľmi správne a podrobne v odôvodnení uznesenia poukázal na to, že (v bode 27), že celý návrh na zrušenie neodkladného opatrenia odkazuje na skutočnosti týkajúce sa biologického syna Z. C. (Z. L.), o ktorom však súd v tomto konaní nerozhodoval. Na prejednanie akýchkoľvek vecí týkajúcich sa maloletého Z. L. nie je oprávnený súd v tomto konaní, ale jedine súd príslušný na konanie o úpravu práv a povinností k maloletému Z. L.. Je nelogické, že Z. C. v návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, a opätovne aj v podanom odvolaní, uvádza iba skutočnosti týkajúce sa maloletého Z. (kde na konanie a rozhodovanie, vrátane neodkladných opatrení, je príslušný X. súd D.), a tvrdí, že nemá akýkoľvek dôvod mať záujem na stretávaní alebo akejkoľvek inej forme kontaktu so K. Cichým, nakoľko to nie je jeho dieťa a rovnako s navrhovateľkou. Napriek týmto jeho vyjadreniam sa však domáhal zrušenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a rovnako sa domáha zrušenia uznesenia z XX. januára XXXX prostredníctvom podaného odvolania. H. sa preto logicky uveriť tvrdeniam Z. C., že nemá záujem na stretávaní a kontaktovaní sa s maloletým K. a s navrhovateľkou, pokiaľ sa domáha od začiatku konania zrušenia neodkladného opatrenia, ktorým mu bolo uložené nepribližovať sa k maloletému K. a k navrhovateľke. Navrhovateľka zdôraznila, že neodkladné opatrenie bolo súdom prvej inštancie nariadené z dôvodu potreby bezodkladne upraviť pomery a pri rozhodovaní súd vychádzal iba z osvedčených skutočností. Skutočnosti uvádzané navrhovateľkou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z 10. januára 2020 boli podložené relevantnými dôkazmi, t.j. znaleckými posudkami, vypracovanými v roku 2019, lekáorskými správami a nepochybné aj potvrdením o vykázaní Z. C. zo spoločného obydlija. Navrhovateľka má za to, že podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia v čase jeho nariadenia trvali a trvajú aj doposiaľ, a to aj s poukazom na kontrolné psychologické vyšetrenie maloletého Sebastiana z 27. mája 2020 u PhDr. Z. D. (príloha k písomnému vyjadreniu). Z jeho záveru vyplýva, že mal. K. je rizikové dieťa (najmä rodinná a sociálna anamnéza), s veku primeraným ranným PMV a úrovňou rozumových schopností v pásme mierneho nadpriemeru. V osobnostných prejavoch a správaní aktuálne s ústupom introverzie, najmä v komunikačnej a celkovej interpersonálnej rovine a zmiernením traumatickej symptomatológie. Neurotická a susp. psychosomatická symptomatológia ešte pretrváva. Aktuálny psychický status však

hodnotí ako zlepšený aj vďaka eliminácii vysoko patologických exogénnych vplyvov, ktorým bolo dieťa dlhodobo v minulosti vystavené - sexuálne zneužívanie - vysoko suspektné. Navrhovateľka základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a navrhovateľke priznal náhradu trov odvolacieho konania.

5. Na vyjadrenie navrhovateľky reagoval Z. C. replikou, v ktorej uviedol, že navrhovateľka sa k väčšine jeho argumentácie uvedenej v odvolaní nevyjadřila a túto nepoprela, preto podľa jeho názoru všetky tvrdenia odvolateľa, ku ktorým sa navrhovateľka explicitne nevyjadřila, je nutné považovať za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP). Namietá správnosť argumentácie navrhovateľky, že ak by Z. C. nemal záujem sa s ňou a mal. Sebastiánom stretávať, nepodal by návrh na zrušenie neodkladného opatrenia. V tomto prípade je podľa názoru odvolateľa konanie navrhovateľky v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník), nakoľko už pri podaní jej návrhu neexistovali objektívne dôvody na zákaz priblíženia Z. C. k navrhovateľke a K. L.. Primárnym cieľom žalobkyne bolo poškodiť žalovaného a vyhnúť sa plneniu jej povinností vyplývajúcich jej z rozhodnutia o úprave styku žalovaného a jeho syna Z. L.. Poukázal aj na rozsudok NS ČR z 8. júla 2004, sp. zn. 21 Cdo 70/2004. K odvolacej replike pripojil uznesenie o odmietnutí trestného oznámenia, sp. zn. ČVS: ORP- 1334/KV-KE-2020 zo dňa 25.06.2020, z ktorého je zrejmé, že navrhovateľka sa sama a z vlastnej vôle účelovo približuje k Z. C.. Z predmetného uznesenia o.i. vyplýva, že S. R. ...k veci uviedol, že dňa 25.05.2020 bol okolo 19. °° hod na OO PZ Košice Sídlisko KVP so svojou priateľkou Slávou L. ...Boli tam spolu na jeho firemnom vozidle Škoda Fábria BL 249 KR, pričom, ako odchádzali a prechádzali po M., Sláva povedala, že v zlatom BMW videla C., poprosila ho, aby sa otočil a išiel k tomu autu. On sa otočil a zastavil pri tom BMW. V tom aute sedel Z. C.Pri tom aute stáli približne 2-3 sekundy a následne odišli....“ K veci bola vypočutá K. L., ktorá uviedlaAko z oddelenia odchádzali na aute S. R. na bielej škode Fabia ... tak na ulici zbadala zlaté BMW a zdalo sa jej, že v ňom sedí Z. C. Keďže sa chcela presvedčiť; že či to bol on, aby vedela na akom aute chodí...poprosila S. R., aby išiel k tomu autu, aby sa pozrela či to bol on. Pavol zastavil auto pri tom zlatom BMW a ona videla, že tam sedel Z. C.. Stáli tam max 3 sekundy ...“ Z uvedeného je zrejmé, že sama navrhovateľka sa účelovo približuje k Z. C.. V ďalšom odvolateľ zotrval na svojich odvolacích námietkach a odvolacom petite.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie Z. C. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov, preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním súdu prvej inštancie, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a napadnuté uznesenie je vecne správne, a preto ho odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

7. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci správne rozhodol o návrhu Z. C. na zrušenie uznesenia Okresného súdu Košice I z 15. januára 2020, č. k. 35C/1/2020-46 o nariadení neodkladného opatrenia, a dospel k správne záveru, že zákonom stanovené predpoklady pre zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia podľa ust. § 334, § 339 CSP nie sú splnené.

8. Podľa ust. § 334 CSP súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

9. Od zániku neodkladného opatrenia je potrebné odlišovať jeho zrušenie súdom. Uznesením o nariadení neodkladného opatrenia je súd viazaný, len čo ho vyhlásil; ak nebolo vyhlásené, len čo ho vydal (§ 237 ods. 1 CSP). Vykonateľným sa stáva v súlade so špeciálnym ust. § 332 CSP a právoplatnosť nadobúda v zmysle všeobecného § 238 ods. 1 CSP. Po konštituovaní právnych účinkov neodkladného opatrenia umožňuje zákon jeho zrušenie na základe univerzálneho kritéria, ktorým je odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo nariadené.

10. O zrušení neodkladného opatrenia pre odpadnutie dôvodov môže súd rozhodnúť výlučne na návrh. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP) a prípadné dodatočné odpadnutie dôvodov nemôže odvolací súd zohľadniť. Z daného hľadiska môže byť predmetom odvolacieho prieskumu iba splnenie zákonných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia v čase vydania napadnutého rozhodnutia, a nie odpadnutie dôvodov jeho nariadenia, ako to predpokladá § 334 CSP. Na základe rovnakého princípu nemôže byť dôvodom na zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 334 CSP to, že podmienky na jeho nariadenie neboli (spätne) nikdy splnené. K zrušeniu neodkladného opatrenia môže teda viesť iba odpadnutie toho dôvodu, pre

ktorý bolo pôvodne nariadené. Dôkazné bremeno vo vzťahu k splneniu danej podmienky zaťažuje stranu, ktorá sa zrušenia neodkladného opatrenia domáha.

11. V preskúmvanej veci Z. C. v návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, ako aj v samotnom odvolaní proti napadnutému uzneseniu, argumentuje tým, že nikdy neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia (spätne), ktoré dôvody nie je možné z hľadiska odpadnutia dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, vziať do úvahy.

12. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade nie sú dôvody na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia a v podrobnostiach v celom rozsahu na odôvodnenie napadnutého uznesenia poukazuje v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP, ktoré považuje nielen za správne, ale aj presvedčivé a vyčerpávajúce, ktoré aj s ohľadom na hospodárnosť konania nepovažuje za potrebné ďalej rozvíjať.

13. Len pre potvrdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd upriamuje pozornosť na právny názor, vyslovený v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. augusta 2017, sp. zn. II. ÚS 491/2017, v zmysle ktorého „Všeobecný súd v rámci rozhodovania o zrušení uznesenia o nariadení predbežného alebo neodkladného opatrenia nemôže preskúmať vecnú správnosť pôvodného uznesenia o jeho nariadení, ale musí sa zaoberať iba otázkou, či strana domáhajúca sa zrušenia tohto uznesenia vo svojom návrhu tvrdí také skutočnosti, ktoré nastali po jeho vyhlásení a ktoré zároveň znamenajú aj zmenu pomerov (vrátane situácie, keď v priebehu konania nastane kvalitatívny posun v otázke miery preukázania rozhodujúcich skutočností), pre úpravu ktorých bolo predbežné alebo neodkladné opatrenie nariadené. Len iný názor dotknutej strany sporu bez relevantnej zmeny skutkových okolností na hodnotenie otázok rozhodujúcich pre nariadenie predbežného alebo neodkladného opatrenia preto nevytvára dostatočný predpoklad pre rozhodovanie všeobecného súdu o jeho zrušení. Táto konštrukcia je reflexiou požiadavky, že aj v prípade právoplatných nemeritórnych rozhodnutí je potrebné chrániť stav nimi vytvorený a zamedziť jeho následným revíziám, čo znamená, že o otázkach, o ktorých už súd právoplatne rozhodol, nebude možné v prebiehajúcom konaní na tom istom skutkovom a právnom základe vydať obsahovo iné (protikladné) rozhodnutie. Zhodný názor zastáva Ústavný súd SR aj v uznesení z 8. novembra 2017, sp. zn. I. ÚS 559/2017-9, v ktorom prešlo testom ústavnosti v obdobnej veci uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 21. júna 2017, sp. zn. 9 Co 213/2017; podľa ústavného súdu krajským súdom prijaté závery vo veci vychádzajú z logickej úvahy opierajúcej sa o primerané odôvodnenie.

14. S názorom odvolateľa, že výklad súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého k zrušeniu neodkladného opatrenia môže dôjsť iba keď odpadnú dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, je mylný s poukazaním na znenie komentára Civilného sporového poriadku (Veľké komentáre, Števec - Ficová - Baricová - Mesiarkinová - Bajánková - Tomašovič a kol, Civilný sporový poriadok, C.H.Beck 2016, str. 334-335), z ktorého vyplýva, že „Vzhľadom na skutočnosť, že pri nariadení neodkladného opatrenia vychádza súd iba z osvedčených skutočností, možno ho v zmysle § 334 CSP zrušiť aj z toho dôvodu, že v konaní sa následne na základe riadneho dokazovania preukázalo nesplnenie zákonných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia. Aj procesné dokázanie toho, že neodkladné opatrenie nemalo byť nikdy nariadené, možno z daného hľadiska považované za odpadnutie dôvodov sui generis.“, sa odvolací súd nestotožňuje. Z citovaného znenia je nepochybné, že nesplnenie zákonných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia, pre ktoré môže byť neodkladné opatrenie súdom zrušené, môže vyplynúť následne z riadneho procesného dokazovania v ďalšom konaní, teda v konaní o veci samej. Totiž, ako správne uviedol aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia, o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia rozhoduje súd spravidla bez pojednávania (§ 339 CSP). Súd však vykonáva dôkazy na pojednávaní, a ak je to možné a účelné, aj mimo pojednávania, pričom strany majú právo byť prítomné na takto vykonanom dokazovaní. Výnimka podľa § 188 ods. 2 CSP, t.j. možnosť vykonať dôkazy aj mimo pojednávania, sa má podľa zákonodarcu vykladať reštriktívne, s prihliadnutím na možnosť a účelnosť. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a rovnako aj v konaní o návrhu na jeho zrušenie, zákon ani nepredpokladá vykonávanie riadneho dokazovania vo veci, ktoré presahuje možnosti konania o neodkladnom opatrení - predovšetkým možnosti časové - a tiež v záujme efektívnosti a hospodárnosti konania, ak neodkladné opatrenie nekonzumuje vec samu, ale je predpoklad podania žaloby vo veci samej, ako je tomu v preskúmvanej veci, kde súd prvej inštancie v uznesení z 15. januára 2020, č. k. 35C/1/2020 - 46, okrem iného, poučil „žalovaného o možnosti podať žalobu vo veci samej, t.j. o žalobu o náhradu škody, resp. inej ujmy v súvislosti s nariadeným

neodkladným opatrením, pričom žalovaný bude vystupovať v tomto konaní ako žalobca a žalobkyňa bude v tomto konaní vystupovať ako žalovaná“.

15. Keďže odvolacie námietky v tomto prípade neboli spôsobilé privodiť iné - priaznivejšie - rozhodnutie v prospech Z. C., odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

16. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1,2, § 396 ods. 1 CSP. Navrhovateľka mala v odvolacom konaní úspech, preto jej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému Z. C. v plnom rozsahu.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné (§ 355 CSP).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.